Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

TNC
TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA

ELS HOMES I ELS DIES

David Vilaseca

Adaptació Josep Maria Miró
Direcció Xavier Albertí
Escenografia Max Glaenzel
Vestuari Sílvia Delagneau
Il·luminació David Bofarull
So Jordi Bonet
Coreografia Roberto G. Alonso
Caracterització Noemí Jiménez
Ajudant de direcció Roger Vila
Ajudant d'escenografia Josep Iglesias
Ajudant de vestuari Marc Udina
Alumne en pràctiques de direcció de l'Institut del Teatre Guillem Sánchez
Alumne en pràctiques del MUET (Màster Universitari en Estudis Teatrals) Bernat Albareda
Amb Mercè Aránega, Albert Ausellé, Paula Blanco, Alejandro Bordanove, Abdi Cherbou, Francesc Cuéllar, Rubén de Eguía, Luiz Felipe Lucas, Oriol Genís, Roberto G. Alonso, Federico Metral
Producció Teatre Nacional de Catalunya
Agraïments Levi Strauss de España S.A., Esteve Miralles
Equips tècnics i de gestió del TNC

Espectacle amb música de Johann Sebastian Bach

21/04/22 – 29/05/22	**+16**
Sala Gran	**Teatre**
Durada	2 h 50 min, amb entreacte inclòs

ACTIVITATS

Cicle de cinema Per amor a les Arts. Projecció de *Prick Up Your Ears* (Stephen Frears, 1987)	26/04/22, 17 h Filmoteca de Catalunya Més informació
Col·loqui d'*Els homes i els dies* moderat per Geni Lozano	29/04/22, després de la funció
Cicle de debats sobre Teatre i memòria: *Els homes i els dies*	03/05/22, 19 h Born Centre de Cultura i Memòria, Sala Moragues Més informació
Podcast	Escolta el podcast d'*Els homes i els dies.* **Spotify** **Ivoox** **Web del TNC**

He dormit amb en David

En David Vilaseca diu als seus dietaris: «Dormo amb gent per deixar de ser jo durant una estona, per canviar de David i veure com és el món des d'una altra perspectiva». Jo fa anys que dormo amb en David. Ocasionalment, el 2017, quan vaig llegir per primer cop *Els homes i els dies* per recomanació de l'Esteve Miralles, que ja me n'havia parlat el 2011 quan vaig estrenar *Gang Bang (Obert fins a l'hora de l'Àngelus)* a la Sala Tallers del TNC amb la qual assegurava trobar-hi paral·lelismes o ressonàncies. Després hi he dormit de manera continuada, persistent, a partir del 2020, quan començo aquesta adaptació teatral. Dormir amb altres persones, de vegades només cossos, també és una manera de conèixer-nos a nosaltres mateixos. Com ho és llegir un llibre, veure una pel·lícula, una obra de teatre o anar a un museu i relacionar-nos amb una obra d'art, la nostra història o el patrimoni. En David, a partir de les seves experiències, l'art, la pròpia escriptura i la psicoanàlisi intenta entendre's i explicar-se. Crec que més enllà de la qualitat literària dels seus diaris, bona part de l'èxit editorial de la seva obra és perquè ens permet emmirallar-nos amb la seva recerca i voluntat d'endreça emocional, familiar, professional, existencial i, potser sobretot, espiritual.

Dormir amb en David és una autèntica revelació, gairebé un tractat filosòfic, sobre el sentit final de l'anomenada literatura del jo. Ens permet adonar-nos de com la nostra experiència però, sobretot, l'art i la literatura són pilars i constructors d'identitat i d'ideologia. Jo que, paral·lelament a l'adaptació d'aquest text, he escrit *Restos del fulgor nocturno*, una autoficció per a la Compañía Nacional de Teatro Clásico de Madrid, sé que soc víctima d'en David i de la lectura i

aproximació a la seva obra. Com ell ho és del *cruising* amb Joe Orton, Josep Maria de Sagarra, Gaziel, Jaime Gil de Biedma, Josep Pla, Salvador Dalí, Agnolo Bronzino, Johannes Vermeer, Edward Hopper o Joan Puig i Ferreter. Aquest últim és, possiblement sense que ni el mateix David fos conscient de la seva transcendència, l'autèntic vertebrador del viatge més metafísic que proposa *Els homes i els dies.*

Dormir amb en David no és fàcil. És impúdic amb el seu dia a dia i, si estem disposats a transitar-hi, també ens exigeix ser-ho a nosaltres. Possiblement per això alguns lectors asseguren que han devorat les seves pàgines; altres han hagut de pausar i dosificar la lectura; alguns l'han interromput per poder-hi tornar més tard; i fins i tot n'hi ha que no han pogut continuar i l'han hagut d'abandonar de manera definitiva. No us amagaré que jo, en tot aquest temps de dormir-hi, també he passat per molts estadis, alguns d'ells contraposats o contradictoris. Possiblement perquè dormir amb en David, aparentment entre tants homes, cossos i estímuls, també vol dir dormir sol. Amb nosaltres mateixos. Amb els nostres fantasmes. I això és tan pertorbador com lluminós.

Josep Maria Miró.
Autor de teatre i responsable de l'adaptació d'*Els homes i els dies.*

ESPECTACLES EN CARTELL
I PROPERES ESTRENES

Bye, Bye Confetti
La Baldufa

27/04/22 – 08/05/22
Jardins

+8 anys

EL TNC PETIT

Patatas fritas falsas
Agnés Mateus i Quim Tarrida

05/05/22 – 29/05/22
Sala Tallers

El pes d'un cos
Victoria Szpunberg

12/05/22 – 12/06/22
Sala Petita

MECENES

Patrocinador

Damm Fundació

Protectors

Fundació "la Caixa"

Sabadell Fundació

FUNDACION ACS

Benefactor

Coca-Cola

Col·laboradors

VERI AIGUA PURA DEL PIRINEU

Gramona

FC BARCELONA

INSTITUT FRANÇAIS Espagne

Mitjans de comunicació

LA VANGUARDIA

3

CATALUNYA RÀDIO

elPeriódico

EL PUNT AVUI+

ara.cat

RAC1

Projecte Tàndem

Fundació Catalunya La Pedrera

TNCDigital

institut ramon llull

Plaça de les Arts, 1
08013 Barcelona
Tel. 933 065 700
info@tnc.cat
www.tnc.cat

Fotografies David Ruano